

Arrest

nr. 270 438 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. DEMOL en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren en getogen te zijn in San Martin. Tijdens uw huwelijk met uw eerste echtgenote woonde u ongeveer vier jaar op een ander adres in San Martin. In 2015 bent u gescheiden en keerde u terug naar het adres waar u voordien altijd woonde. U heeft een kind uit uw eerste huwelijk, met wie u geen contact meer mee heeft. U leerde toen uw huidige

echtgenote kennen, (...) en u kreeg met haar een dochter, (...). U trouwde met uw echtgenote op de dag de u naar België kwam en u kreeg hier uw tweede dochter, (...).

Uw broer Winston (...) en zijn partner (...) kregen problemen met de bendes in Soyapango, waar ze woonden. Ze konden het afpersgeld dat geëist werd niet betalen en verhuisden naar de straat waar u ook woonde. Ze beslisten het land te verlaten en vertrokken op 18 mei 2018 samen met de broer van (...), (...). Ze dienden in België een verzoek om internationale bescherming in op 22 mei 2019.

Na hun vertrek ontving u op 28 juni 2019 een dreigbrief waarin stond dat u 800 dollar moest achterlaten in een zak aan het begin van uw wijk. U ging niet in op deze eis en begon uw vertrek uit El Salvador te plannen door met uw broer in België en uw zus in de Verenigde Staten te praten. Op 9 juli 2019 kocht u tickets om naar België te reizen met uw gezin. Op 26 juli 2019 ontving u een tweede brief waarin stond dat u 72 uur had om uw huis te verlaten, als u dit niet deed zou uw gezin vermoord worden. U vertrok meteen naar het huis van uw schoonvader in Lourdes de Colon waar u nog elf dagen verbleef. U verliet het land op 7 augustus 2019 en kwam de volgende dag aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 augustus 2019.

U vreesde dat uw kinderen bij terugkeer naar El Salvador hetzelfde zou kunnen overkomen als u en dat zij ook gedood zouden worden als het afpersgeld niet betaald wordt.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: twee dreigbrieven, uw reisdocumenten, een kopie van uw strafblad, de paspoorten van u, uw vrouw en uw dochter.

Op 1 april 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. Ook de asielmotieven van uw broer, die aan de basis van uw problemen liggen, werden ongeloofwaardig bevonden door het CGVS. U ging tegen deze beslissing in beroep op 4 april 2020. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing.

U diende op 25 juni 2021 een volgend verzoek om internationale bescherming in, zonder dat u België verlaten heeft. U stelde dat u in uw eerste verzoek bepaalde elementen over de problemen van uw broer niet verteld heeft omdat u schrik had om hem in problemen te brengen tijdens zijn procedure. Daarnaast legde u een document van de notaris neer waarin uw vader verklaarde dat u niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie. Uw vrouw verklaarde nog dat zij vreest dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van jullie problemen met de bendes.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u werd afgeperst door bendeleden nadat uw broer het land verliet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde dat u niet alles verteld heeft omdat u schrik had dat u uw broer in problemen zou brengen tijdens zijn procedure. Uw broer zou in zijn taxi iemand vervoerd hebben die een moord gepleegd had. Toen hij die persoon geen tweede keer wilde vervoeren kreeg hij problemen en werd hij afgeperst (verklaringen volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 16). Dat u er voor koos om deze informatie achter te houden van de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw verzoek tot internationale bescherming, houdt geen steek. Er mag van een verzoeker om internationale bescherming immers wel verwacht worden dat hij de asielinstanties van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Dat u schrik had om uw broer in problemen te brengen (verklaringen volgend verzoek DVZ vraag 16) ontslaat u geenszins van uw verantwoordelijkheid waarachtige verklaringen af te leggen. Bovendien geeft u op geen enkele manier aan op welke manier u, door deze informatie te delen met het CGVS, uw broer in de problemen zou kunnen hebben gebracht.

Wat betreft de vrees van uw vrouw dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van jullie problemen met de bendes (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 19, 22), moet eens te meer herhaald worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie problemen met de bendes. Uw vrouw brengt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat jullie kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. Ze maakt haar vrees bijgevolg niet concreet aannemelijk.

Ook het document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht een akte van de notaris mee waarin de verklaringen van uw vader genoteerd werden. Daarin staat dat u niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie en de bedreigingen die u ontving omdat u niet wilde toetreden tot de bende. Er werd ook een artikel toegevoegd over een vrouw die het afpersingsgeld niet betaalde en daarna vermoord werd (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 18). Er moet worden opgemerkt dat dit document werd opgesteld op 7 mei 2021, met het oog op uw volgend verzoek, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Het document is bovendien volledig gebaseerd op uw vaders verklaringen, terwijl uw vader bezwaarlijk als objectieve bron kan worden beschouwd in uw zaak. Bovendien verklaarde uw vader dat de bende 18 eiste dat u met hen zou samenwerken en dat u bendelid zou worden. Dit stemt niet overeen met uw eigen verklaringen over uw asielmotieven. Deze tegenstrijdigheid doet in ernstige mate afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Daarnaast blijkt dat het artikel over een persoon uit uw regio gaat en niet over u. Bijgevolg kan uit dit artikel geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden.

U stelde in uw eerste verzoek dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u lang bent weggeweest naar het buitenland en als een nieuweling beschouwd zou worden in uw wijk (CGVS, p. 15).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Zo verklaarde u dat u bij terugkeer naar uw woonplaats opnieuw als nieuweling beschouwd zou worden door de bendes. U zou afgeperst worden en problemen krijgen als u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 15). U haalde echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zou komen te staan van criminele bendes. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

In uw huidig verzoek brengt u geen elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-**

Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.“

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in La Libertad. U verhuisde naar San Martin toen u uw echtgenoot leerde kennen, (...) en u kreeg met hem een dochter, (...). U trouwde met uw echtgenoot op de dag de u naar België kwam en u kreeg hier uw tweede dochter, (...).

Uw schoonbroer (...) en zijn partner (...) kregen problemen met de bendes in Soyapango, waar ze woonden. Ze konden het afpersgeld dat geëist werd niet betalen en verhuisden naar de straat waar u

ook woonde. Ze beslisten het land te verlaten en vertrokken op 18 mei 2018 samen met de broer van (...), (...). Ze dienden in België een verzoek om internationale bescherming in op 22 mei 2019.

Na hun vertrek ontving u op 28 juni 2019 een dreigbrief waarin stond dat u 800 dollar moest achterlaten in een zak aan het begin van uw wijk. Uw man ging niet in op deze eis en begon uw vertrek uit El Salvador te plannen door met zijn broer in België en zijn zus in de VS te praten. Op 9 juli 2019 kocht u tickets om naar België te reizen met uw gezin. Op 26 juli 2019 ontving u een tweede brief waarin stond dat u 72 uur had om uw huis te verlaten, als u dit niet deed zou uw gezin vermoord worden. U vertrok meteen naar het huis van uw vader in Lourdes de Colon waar u nog elf dagen verbleef.

U verliet het land op 7 augustus 2019 en kwam de volgende dag aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 augustus 2019. U vreesde dat uw kinderen bij terugkeer naar El Salvador hetzelfde zou kunnen overkomen als u en dat zij ook gedood zouden worden als het afpersgeld niet betaald wordt.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde uw echtgenoot volgende documenten voor: twee dreigbrieven, uw reisdocumenten, een kopie van uw strafblad, de paspoorten van u, uw man en uw dochter.

Op 1 april 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. Ook de asielmotieven van uw schoonbroer, die aan de basis van uw problemen liggen, werden ongeloofwaardig bevonden door het CGVS. U ging tegen deze beslissing in beroep op 4 april 2020. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing.

U diende op 25 juni 2021 een volgend verzoek om internationale bescherming in, zonder dat u België verlaten heeft. U verklaarde dat er in uw wijk een vrouw in een gelijkaardige situatie zat als u en uw man. Ze kon het afpersgeld niet betalen aan de bende en werd vermoord. Uw man legde een krantenartikel neer over dit incident. Daarnaast legde uw man een document van de notaris neer waarin uw schoonvader verklaarde dat u niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie. U vreest nog dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U bent wel enkele maanden zwanger bij het indienen van uw verzoek, maar u kon uw verzoek indienen via Skype.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig

verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u werd afgeperst door bendeleden nadat uw schoonbroer het land verliet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde dat er na uw vertrek een incident gebeurde waarbij een vrouw vermoord werd die het afpersgeld niet kon betalen. U denkt dat u hetzelfde zou kunnen overkomen. U verwijst daarbij naar de asielmotieven die u in uw eerste verzoek aanhaalde (verklaring volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 16). Aangezien uw asielmotieven in uw eerste verzoek niet geloofwaardig werden bevonden, kan ook aan deze verklaringen, die gebaseerd zijn op de verklaringen uit uw eerste verzoek, geen geloof gehecht worden. U haalt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u vermoord zou worden ingeval van terugkeer. Dit is dus een louter hypothetische bewering die niet gestaafd werd door bijkomende verklaringen of gebeurtenissen.

Wat betreft uw vrees dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van jullie problemen met de bendes (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 19, 22), moet eens te meer herhaald worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie problemen met de bendes. U brengt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat jullie kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. U maakt deze vrees bijgevolg ook niet concreet aannemelijk.

Ook het document dat uw partner neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Hij bracht een akte van de notaris mee waarin de verklaringen van zijn vader genoteerd werden. Daarin staat dat hij niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie en de bedreigingen die hij ontving omdat hij niet wilde toetreden tot de bende. Er werd ook een artikel toegevoegd over een vrouw die het afpersingsgeld niet betaalde en daarna vermoord werd (CGVS, vraag 18). Er moet worden opgemerkt dat dit document werd opgesteld op 7 mei 2021, met het oog op uw volgend verzoek, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Het document is bovendien volledig gebaseerd op uw schoonvaders verklaringen, terwijl uw schoonvader bezwaarlijk als objectieve bron kan worden beschouwd in uw zaak. Bovendien verklaarde uw schoonvader dat de bende 18 eiste dat hij met hen zou samenwerken en dat hij bendelid zou worden. Dit stemt niet overeen met uw eigen verklaringen over uw asielmotieven. Deze tegenstrijdigheid doet in ernstige mate afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Daarnaast blijkt dat het artikel over een persoon uit uw regio gaat en niet over u. Bijgevolg kan uit dit artikel geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden.

U stelde in uw eerste verzoek dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u lang bent weggeweest naar het buitenland en als een nieuweling beschouwd zou worden in uw wijk (CGVS, p. 15).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische

mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Zo verklaarde u dat u bij terugkeer naar uw woonplaats opnieuw als nieuweling beschouwd zou worden door de bendes. U zou afgeperst worden en problemen krijgen als u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 15). U haalde echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zou komen te staan van criminele bendes.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

In uw huidig verzoek brengt u geen elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3; 48/4; 57/6, § 3; 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°,

2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Vooreerst stellen verzoekende partijen geen toegang tot het administratieve dossier te hebben gehad en wijzen zij erop dat *“het de laatste dag van de termijn is om beroep in te dienen”*.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat, zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partijen er geen kopie van hebben opgevraagd. Verzoekende partijen leggen evenmin enig stuk neer waaruit zou blijken dat zij op enigerlei wijze toegang zouden hebben gevraagd tot het administratief dossier. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoekende partijen overeenkomstig de wet van 11 april 1994 inzake de openbaarheid van bestuur een recht op inzage hebben. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekende partijen en hun raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Betreffende verzoekers' kritiek dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissingen binnen de door artikel 57/6, §3 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, wijst de Raad erop dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van die termijn brengt ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee.

Verzoekers houden vast aan hun initiële asielrelaas. Verzoeker stelde hierbij nog dat hij in zijn eerste verzoek bepaalde elementen over de problemen van zijn broer niet verteld heeft omdat hij schrik had om hem in problemen te brengen tijdens zijn procedure. Daarnaast legde verzoeker een document van de notaris neer waarin zijn vader verklaarde dat verzoeker niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie en waarin verwezen wordt naar krantenartikelen. Verzoekster verklaarde dat er in hun wijk een vrouw in een gelijkaardige situatie zat als zij, dat zij het afpersingsgeld niet kon betalen en vermoord werd door de bende alsook dat zij vreest dat de kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van hun problemen met de bendes.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gesteld:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u werd afgeperst door bendeleden nadat uw broer het land verliet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde dat u niet alles verteld heeft omdat u schrik had dat u uw broer in problemen zou brengen tijdens zijn procedure. Uw broer zou in zijn taxi iemand vervoerd hebben die een moord gepleegd had. Toen hij die persoon geen tweede keer wilde vervoeren kreeg hij problemen en werd hij afgeperst (verklaringen volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 16). Dat u er voor koos om deze informatie achter te houden van de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw verzoek tot internationale bescherming, houdt geen steek. Er mag van een verzoeker om internationale bescherming immers wel verwacht worden dat hij de

asielinstanties van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Dat u schrik had om uw broer in problemen te brengen (verklaringen volgend verzoek DVZ vraag 16) ontslaat u geenszins van uw verantwoordelijkheid waarachtige verklaringen af te leggen. Bovendien geeft u op geen enkele manier aan op welke manier u, door deze informatie te delen met het CGVS, uw broer in de problemen zou kunnen hebben gebracht.

Wat betreft de vrees van uw vrouw dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van jullie problemen met de bendes (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 19, 22), moet eens te meer herhaald worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie problemen met de bendes. Uw vrouw brengt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat jullie kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. Ze maakt haar vrees bijgevolg niet concreet aannemelijk.

Ook het document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht een akte van de notaris mee waarin de verklaringen van uw vader genoteerd werden. Daarin staat dat u niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie en de bedreigingen die u ontving omdat u niet wilde toetreden tot de bende. Er werd ook een artikel toegevoegd over een vrouw die het afpersingsgeld niet betaalde en daarna vermoord werd (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 18). Er moet worden opgemerkt dat dit document werd opgesteld op 7 mei 2021, met het oog op uw volgend verzoek, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Het document is bovendien volledig gebaseerd op uw vaders verklaringen, terwijl uw vader bezwaarlijk als objectieve bron kan worden beschouwd in uw zaak. Bovendien verklaarde uw vader dat de bende 18 eiste dat u met hen zou samenwerken en dat u bendelid zou worden. Dit stemt niet overeen met uw eigen verklaringen over uw asielmotieven. Deze tegenstrijdigheid doet in ernstige mate afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Daarnaast blijkt dat het artikel over een persoon uit uw regio gaat en niet over u. Bijgevolg kan uit dit artikel geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden.

U stelde in uw eerste verzoek dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u lang bent weggeweest naar het buitenland en als een nieuweling beschouwd zou worden in uw wijk (CGVS, p. 15).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Zo verklaarde u dat u bij terugkeer naar uw woonplaats opnieuw als nieuweling beschouwd zou worden door de bendes. U zou afgeperst worden en problemen krijgen als u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 15). U haalde echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zou komen te staan van criminele bendes. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

In uw huidig verzoek brengt u geen elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

en

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u werd afgeperst door bendeleden nadat uw schoonbroer het land verliet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde dat er na uw vertrek een incident gebeurde waarbij een vrouw vermoord werd die het afpersgeld niet kon betalen. U denkt dat u hetzelfde zou kunnen overkomen. U verwijst daarbij naar de asielmotieven die u in uw eerste verzoek aanhaalde (verklaring volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 16). Aangezien uw asielmotieven in uw eerste verzoek niet geloofwaardig werden bevonden, kan ook aan deze verklaringen, die gebaseerd zijn op de verklaringen uit uw eerste verzoek, geen geloof gehecht worden. U haalt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u vermoord zou worden ingeval van terugkeer. Dit is dus een louter hypothetische bewering die niet gestaafd werd door bijkomende verklaringen of gebeurtenissen.

Wat betreft uw vrees dat uw kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van jullie problemen met de bendes (verklaringen volgend verzoek DVZ, vraag 19, 22), moet eens te meer herhaald worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie problemen met de bendes. U brengt geen andere elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat jullie kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. U maakt deze vrees bijgevolg ook niet concreet aannemelijk.

Ook het document dat uw partner neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Hij bracht een akte van de notaris mee waarin de verklaringen van zijn vader genoteerd werden. Daarin staat dat hij niet kan terugkeren omwille van de onveilige situatie en de bedreigingen die hij ontving omdat hij niet wilde toetreden tot de bende. Er werd ook een artikel toegevoegd over een vrouw die het afpersingsgeld niet betaalde en daarna vermoord werd (CGVS, vraag 18). Er moet worden opgemerkt dat dit document werd opgesteld op 7 mei 2021, met het oog op uw volgend verzoek, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Het document is bovendien volledig gebaseerd op uw schoonvaders verklaringen, terwijl uw schoonvader bezwaarlijk als objectieve bron kan worden beschouwd in uw zaak. Bovendien verklaarde uw schoonvader dat de bende 18 eiste dat hij met hen zou samenwerken en dat hij bendelid zou worden. Dit stemt niet overeen met uw eigen verklaringen over uw asielmotieven. Deze tegenstrijdigheid doet in ernstige mate afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Daarnaast blijkt dat het artikel over een persoon uit uw regio gaat en niet over u. Bijgevolg kan uit dit artikel geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden.

U stelde in uw eerste verzoek dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u lang bent weggeweest naar het buitenland en als een nieuweling beschouwd zou worden in uw wijk (CGVS, p. 15).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196),

het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Zo verklaarde u dat u bij terugkeer naar uw woonplaats opnieuw als nieuweling beschouwd zou worden door de bendes. U zou afgeperst worden en problemen krijgen als u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 15). U haalde echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zou komen te staan van criminele bendes.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

In uw huidig verzoek brengt u geen elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat

een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drughandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpersoniseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers' vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoekers stellen dat zij nieuwe elementen hebben aangebracht om hun nood aan internationale bescherming te bevestigen, zijnde een krantenartikel en de akte van de notaris en wijzen erop dat er

nog een nieuw element bestaat zijnde de COI Focus van 13 juli 2021 (“COI Focus El Salvador: retour au pays après un épisode migration”). Verzoekende partijen geven voorts een opsomming van wat zij allemaal hebben neergelegd, stellen dat dit de toestand in El Salvador is en verwijzen naar de akte van de notaris en wat daaruit blijkt om vervolgens te stellen dat dit conform is met de verslagen van CEDOCA. Zij menen een objectief risico te lopen als terugkeerders omdat zij als rijk beschouwd worden door de bendes, en als oneerlijk door politieagenten, waarbij zij erop voorts op wijzen dat vrouwen een risico lopen op verkrachting. Zij menen een subjectief risico te lopen als terugkeerders omwille van de voormalige bedreiging van de bende.

Het is aan verzoekers om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij persoonlijk en werkelijk dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd bij een terugkeer naar El Salvador.

Verzoekers blijven evenwel in gebreke een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekende partijen slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en problemen door en met de bende niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekende partijen voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stonden, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden geïsoleerd door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekende partijen bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

De Raad herinnert eraan dat de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt. Het voorleggen van informatie van louter algemene aard die verder geen betrekking heeft op hun persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband

met verzoekers' eigen situatie niet wordt aangetoond, volstaat niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, laat staan dat zij daardoor de voorgaande beoordeling van hun eerste beschermingsverzoek in een ander daglicht kunnen plaatsen.

De Raad stelt verder vast dat de voorgelegde informatie evenmin aantoont dat de algemene situatie in El Salvador van die aard is om een beschermingsstatus in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te wettigen.

Waar verzoekers de volgende zinsnede citeren uit de COI Focus van 13 juli 2021 » *Karla Rodríguez rappelle que la situation initiale de violence n'aura pas disparu et que par ailleurs, la situation de violence dans le pays s'est dégradée* » moet worden opgemerkt dat deze specifieke COI Focus betrekking heeft op de situatie van terugkeerders naar El Salvador na een verblijf in het buitenland. Hieruit blijkt echter dat de genaamde Karla Rodriguez werd gevraagd naar de mogelijkheid van een verslechtering van de situatie van geweld bij terugkeer "als vergelding voor het vluchten naar het buitenland", waarbij zij eraan herinnerde dat de aanvankelijke situatie van geweld niet zal zijn verdwenen en dat bovendien de situatie van geweld in het land is verslechterd. Zo zal elke persoon die wordt uitgewezen, net als elke andere Salvadoraanse burger, worden blootgesteld aan factoren van geweld.

Een dergelijke algemene en vage zinsnede is dan ook niet bij machte afbreuk te doen aan de concrete en precieze landeninformatie, waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen die de veiligheidssituatie in El Salvador tot voorwerp hebben. Uit deze landeninformatie kan evenmin, in weerwil tot wat verzoekers trachten voor te houden op enigerlei wijze afgeleid worden dat de situatie in het kader van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet actueel dermate is gewijzigd dat er thans sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Verzoekers brengen geen informatie bij die hier een ander licht op werpt.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekers werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen, kan de Raad de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF